

Slikslee kan reddingsacties vergemakkelijken

Oefenen op het wad

Tijdens een oefening op Lauwersoog kregen de redders met drie calamiteiten tegelijk te maken. Ze werkten met de slikslee: een nieuwe vinding die reddingsacties op het wad kan vergemakkelijken.

tekst
Annemarie
Bergfeld
fotografie
Andries de la
Lande Cremer

KNRM-station Lauwersoog heeft een melding van de Kustwacht binnengekregen van een zeiljacht dat met motorpech op een zandplaat ligt. 'Er zijn vier mensen aan boord. Een man heeft heet water over zijn hand gekregen, een vrouw heeft waarschijnlijk haar enkel verstuikt en twee personen die een wandelingetje maakten op de plaat zijn in problemen geraakt. Ze liggen ter hoogte van boei O4.'

Rustig schetst secretaris en COO (Coördinator Opleiding en Oefeningen) Wimold Peters de situatie. Zestien redders luisteren aandachtig, klaar om uit te rukken. Gillende haast is er deze keer niet bij; de stranding, verbranding en verstuiking zijn in scène gezet voor de wekelijkse oefenavond. 'We werken nog niet zo heel lang met de slikslee, een soort platte rubberboot die je over de slikkige platen van het wad kunt trekken,' verklaart Wimold de keuze voor de oefening van vanavond.

'We komen circa zeventig keer per jaar in actie, slechts een klein deel daarvan betreft acties waarbij we de platen op moeten. Maar we zijn er wel altijd kien op, het kan zo gebeuren. In juli moesten bij een actie bij Terschelling nog 96 mensen van een plaat gehaald worden.'

De melding mag dan nep zijn, de oefening wordt serieus genomen door de zestien redders.

De melding mag dan nep zijn, de oefening wordt serieus genomen. Vier mensen op twee locaties en drie verschillende calamiteiten: dat vraagt om de inzet van twee boten. Naast de reddingboot Annie Jacoba Visser steekt daarom ook de Suzanna van wal. Tijdens oefeningen en bij ijsgang, als jet-aangedreven boten ijsblokjes beginnen te spugen, draait deze historische reddingboot nog volop mee.

Slikslede

De Annie spurt de haven uit. Ze is nog geen kwartier de haven uit of

schipper-van-dienst Rimer heeft de gestrande platbodem al gespot. 'En verderop zie ik twee mensen op de plaat.' Hij verdeelt de opstappers in twee groepen. 'Jullie naar het schip, jullie naar die mensen.'

Zodra de boot vaste bodem onder de kiel voelt, glijden de redders het water in. Ook slikslede, EHBO-koffer en brancard gaan overboord. 'Heeft elke groep een portofoon?' checkt de schipper nog gauw. Er is kort verwarring over de EHBO-koffer en de brancard. Zonder er al te veel woorden aan vuil te maken, worden deze meegenomen

Rustig schetst secretaris en COO Wimold Peters de situatie.

Langsij de plat-
bodem wachten
de redders op de
slachtoffers vanaf
de slikken.

door de redders die naar het schip waden.

Even later bekommeren David en Douwe zich over wad-wandelaarster Geke, die onvast op haar vriend Ruud leunt. Bij een misstap tijdens hun wandelingetje over de plaat heeft ze haar enkel verstuikt, constateren de mannen. Voorzichtig helpen ze de patiënte in de slikslede. Is er een dekentje? Nee? Douwe rolt een tros op en legt die onder haar zere been. 'We moeten roeien met de riemen die we hebben.' En hup, met vier man dragen ze de slede met de patiënt naar de boot.

Was de plaat heel nat en slijkgig geweest, dan zouden ze de slee voorttrekken; voor het comfort van de patiënte kiezen ze er nu voor haar te tillen. Bij de water-

rand aangekomen mag Ruud ook in de slede. Drie man in het water en drie man aan boord tillen de slede daarna soepel op de tube van de Annie. De Annie vaart de patiënte naar de Suzanna die haar weer naar de ambulance brengt, die zogenaamd op de wal staat te wachten. De Annie blijft paraat bij de redders op de plaat en voor de opvarenden van de schouw.

Snelle controle

Daar zit in de kuip Jentsje, die normaal schipper is, maar vandaag slachtoffer speelt.

Zielsalleen; een vierde opvarende blijkt er, na een snelle controle bij de Kustwacht, helemaal niet te zijn. Heet koelwater heeft Jentsje's hand verbrand toen hij de motor aan de praat probeerde te krijgen.

Ook hier lijken de verwondingen mee te vallen. De collega's koelen zijn hand met water. 'Als het niet anders kan, pak je zeewater,' zegt Geert-Jan, 'maar als er zoet water aan boord is, is dat beter.'

Er gaat een tros over naar de Annie en de schouw wordt voorzichtig uit het slik losgetrokken en naar de haven gesleept. Als de boten

WE KOMEN CIRCA ZEVENTIG KEER PER JAAR IN ACTIE, SLECHTS EEN KLEIN DEEL DAARVAN BETREFT ACTIES WAARBIJ WE DE PLATEN OP MOETEN

en overlevingspakken met zoet water zijn schoongespoeld, volgt er een ontspannen evaluatie, bier en cola erbij. 'Zij gingen er met de EHBO-koffer vandoor,' opent een van de mannen. Gelach volgt.

'We hadden begrepen dat de vrouw met de verstuipte enkel op de boot zat en dat het om vier mensen in totaal ging,' reageert Rimer. 'Dat had ik verkeerd doorgespeeld,' verklaart Wimold het misverstand. 'Om de informatiecontrole te oefenen. Jullie hebben dat goed opgepakt.'

Slachtoffer Geke wordt voorzichtig in de slikslede geholpen. Met vier man sterk wordt de patiënt vervolgens naar de boot getild.

Aanspreekpunt

Jentsje vindt dat het bij meerdere calamiteiten tegelijk beter is eerst te inventariseren, één aanspreekpunt op de plaat te hebben en dan pas de groep te verdelen. 'We hebben maar één EHBO-koffer en één brancard, die moeten we hebben waar ze het hardst nodig zijn.'

De groep is het erover eens dat het werken met de slikslee prima verloopt en dat de patiënte soepel op de tube van de Annie werd geschoven en daarna naar de Suzanna overgeheveld. Ze zijn het er ook over eens dat er nog een paar aandachtspunten zijn. 'Maar ik vond dat het lang niet slecht ging,' besluit Rimer. 'Nog twee keer oefenen op de communicatie, dan hebben we het helemaal strak.'

Hoewel er nog wat aandachtspunten zijn, is iedereen het erover eens dat de oefening lang niet slecht ging voor een eerste keer.